

1. Napĺňané ciele a definovanie vízie

Rok 2014 bol už piatym rokom nášho života a pomoci pre rodiny námesťovského regiónu. Vo svojom štatúte sme si vytýčili za cieľ „zduřovať finančné prostriedky pre pravidelnú i jednorazovú pomoc rodinám a jednotlivcom, ktorí sa z dôvodu ťažkej choroby alebo iných závažných dôvodov ocitli vo vážnej finančnej tiesni“. Našou ambíciou bolo aj v roku 2014 tento cieľ napĺňať. Stabilizoval sa nám počet darcov a poskytnutých finančných príspevkov, čo nám umožnilo ďalej pravidelne podporovať 20 rodín a pokračovať aj v jednorázovej pomoci rodinám, ktorí sa ocitli v krízovej životnej situácii.

Okrem tohto hlavného cieľa sú prirodzené aj naše ďalšie ciele a to :

1. Pestovanie povedomia občianskej spolupatričnosti založenej na ľudskosti a citlivom vnímaní svojho okolia, ako protiváhy k apatii a nevšimavosti a inšpirovanie jednotlivcov a firiem k charite a filantropii vo svojom domácom prostredí, s možnosťou bezprostredne sledovať a ovplyvňovať dosah svojej pomoci.

V roku 2014 naším prostredníctvom bola poskytnutá finančná podpora dôchodcom v Námestove (združených v Jednote dôchodcov Slovenska a Združení kresťanských seniorov) vo výške 1834 eur. Vedenie mesta dlhodobo odmietalo ich podporu s odvolaním sa na neexistenciu účtu a ich právnej subjektivity, preto sme využili naše renomé a naše ciele ukotvené v štatúte. Veríme však, že v budúcnosti už bude takáto pomoc mesta dôchodcom samozrejmosťou a naša pomoc nebude potrebná. Na okraj asi treba podotknúť, že mestom poskytnutá dotácia bola dôchodcom presunutá celá bezo zbytku a to ešte pred samotným prevedením financií na náš účet.

Úspech či neúspech našej práce nevieme exaktne zmerať či ohodnotiť. Vieme len že postupne mierne narastá počet našich darcov a v súčasnosti nás podporuje viac ako 100 darcov, pre ktorých sa snažíme zabezpečovať akýsi charitný servis so sústredením a následne účelným umiestnením ich pomoci v regióne.

2. Výchova mladých k poznaniu, že pre spoločnosť aj pre nich samotných je dobré a prirodzené pomáhať iným.

V prípade mladých máme ešte menej možností zistiť dosah nášho pôsobenie na ich názory na charitu. Charita celkom prirodzene nebude medzi mladými nikdy nosnou témou. Účasť na misijnom jarmoku v čase vyučovania s výťažkom pre rodinu spolužiaka asi nie je meradlom spolupatričnosti detí. Niečo také si viac uvedomíme, ak sami dokážu zorganizovať vlastnú akciu s pomocou spolužiakov (predaj vlastnoručne „vydanej“ a zviazanej zbierky básní alebo varenia vianočného punču vo vlastnej obci). Keď sme vo finále požiadani o rozdelenie výťažku medzi naše rodiny, snažíme sa prenechať túto úlohu na nich samotných. Je to tá najlepšia skúsenosť s charitou v praxi a spoznanie dosahu vlastných činov na svet okolo seba. Rovnako ma milo prekvapila aj dobrovoľná a bezplatná účasť študentiek gymnázia GAM v Námestove na našom letnom tábore. Keď sa na konci lúčili so slovami že aj o rok sa radi zúčastnia, bolo príjemné zistiť, že aj im podobné akcie dávajú zmysel.